

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
TEISĖS GRUPĖS
PASTABŲ**

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VANDENILIO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS ĮSTATYMO
NR. IX-884 2, 16¹, 17, 22 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS
NACIONALINIAM SAUGUMUI UŽTIKRINTI SVARBIŲ OBJEKTŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. IX-1132 5 STRAIPSNIO, 2 IR 4
PRIEDŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
(TAP-26-747, TAP-26-748, TAP-26-749, TAP-26-750;
TAIS NR. 26-2347(4), 26-2342(4), 26-2344(4), 26-2346(4))**

DERINIMO PAŽYMA

Eil. Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies
<i>Dėl Lietuvos Respublikos vandenilio įstatymo projekto</i>		
1.	7.10. papildomai įvertinus, ar 7 straipsnio 6 dalies 34 punkto nuostatos nėra perteklinės (minimų sprendimų nesilaikymas gali būti laikomas pažeidimu, tad jam taikomi kiti straipsniai).	Atsižvelgta iš dalies. Įvertinus papildomai (tiek Direktyvos nuostatas, tiek Gamtinių dujų įstatymo nuostatas), nuostata pakoreguota: „34) laikosi visų teisiškai privalomų Agentūros ir Europos Komisijos sprendimų ir užtikrina jų vykdymą;“. Direktyvos 78 str. 1 d. k punkte nustatyta, kad reguliavimo institucijos pareigos yra „laikytis visų atitinkamų teisiškai privalomų ACER ir Komisijos sprendimų ir juos vykdyti“. Gamtinių dujų įstatymo 7 str. 2 d. 4 punktas: „laikytis visų teisiškai privalomų Europos Komisijos ir Agentūros sprendimų;“.
2.	11. Atkreipiamo dėmesį, kad VI projekto 9 straipsnio nuostatos tikslintinos ir šiais aspektais: 11.1. 9 straipsnio 1 dalies 9 punkte vartojama formuluotė „ <i>likvidi prekyba</i> “ stokoja teisinio aiškumo, tad būtina nurodyti, kur (kokiam teisinio akte)	Neatsižvelgta. Likvidžios prekybos ir likvidžios rinkos sąvokos yra ekonominiai plačiai paplitę terminai, todėl manome, kad įvesti jų apibrėžimo Vandenilio įstatyme nėra tikslinga.

	yra nurodyta, apibrėžta ar minima ši sąvoka, siekiant užtikrinti teisinį aiškumą dėl jos turinio.	ES Reglamento 2024/1789 3 str. pirmos pastraipos i punkte nurodytas išsireiškimas “likvidi prekyba”: <i>i) rinkos taisyklėmis būtų skatinamas likvidžios prekybos gamtinėmis dujomis ir vandeniliu atsiradimas ir veikimas, skatinantis kainos formavimąsi ir skaidrumą;</i> ”
3.	17. Teisinio pagrįstumo ir aiškumo stokoja VĮ projekto 13 straipsnio 9 dalies nuostatos. Atkreipiamė dėmesį, kad Reglamento (ES) 2024/1789 5 straipsnio 3 dalyje nustatyta <i>dispozityvi nuostata</i> – kad „valstybės narės <i>gali leisti</i> vandenilio tinklo operatoriams vandenilio tinklo išlaidų grąžinimą paskirstyti per tam tikrą laikotarpį taikant vandenilio tinklo prieigos tarifus, siekiant užtikrinti, kad būsimi naudotojai tinkamai prisidėtų prie pradinių vandenilio tinklo plėtos išlaidų; kad tokį išlaidų paskirstymą per tam tikrą laikotarpį ir jį pagrindžiančią metodiką tvirtina reguliavimo institucija; kad valstybės narės <i>gali nustatyti</i> priemonės, pavyzdžiui, valstybės garantiją, kad būtų padengta vandenilio tinklo operatorių finansinė rizika, susijusi su pradiniu išlaidų susigrąžinimo skirtumu, atsirandančiu dėl išlaidų paskirstymo per tam tikrą laikotarpį, jei tokios priemonės atitinka SESV 107 straipsnį.“ Tai reiškia, kad valstybės narės neturi prievolės nustatyti <i>priemonių</i>, o pačios pasirenka teisinį reguliavimą – <i>leidžia</i> arba <i>neleidžia</i> tokius veiksmus, o siūlomos VĮ projekto 13 straipsnio 9 dalies nuostatos aiškumo neįneša, nes jos formuluojamos taip pat kaip dispozicija – „<i>gali būti taikomos finansavimo užtikrinimo priemonės</i>...“. Visų pirma, Valstybės skolos įstatyme nevartojama sąvoka „finansavimo užtikrinimo priemonės“, tad nėra aiški jos prasmė, bet yra vartojamos kitos sąvokos – „prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonė“ arba „valstybės turinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimo priemonė“. Antra, Valstybės skolos įstatyme pagrindinis veikiantis subjektas yra Vyriausybei atstovaujanti Lietuvos Respublikos finansų ministerija, kuri apskritai nėra minima VĮ projekte, todėl nuostatos dėl Tarybos sprendimo pateikimo Energetikos ministerijai ir Energetikos ministerijos teikiamo siūlymo Vyriausybei neatitinka nei Valstybės skolos įstatymo, nei Teisėkūros pagrindų įstatymo nuostatų. Trečia, Reglamento (ES) 2024/1789 nuostata „jei tokios priemonės atitinka SESV 107 straipsnį“ reiškia, kad tokios	Neatsižvelgta. Projekto 13 str. 9 dalis pataisyta išbraukiant referencijas į konkrečias ministerijas ir referuojama į įstatymą (analogiškai kaip Suskystintų gamtinių dujų terminalo įstatymo 5 str. 3 d.: “3. Projektui finansuoti gali būti panaudotos Europos Sąjungos paramos lėšos ir kitos teisėtai gautos pajamos. Teisės aktų nustatyta tvarka gali būti taikomos projekto finansavimo užtikrinimo priemonės (valstybės garantija, laidavimas, turto įkeitimas ir kitos priemonės). Sprendimas suteikti valstybės garantiją dėl paskolos projekto įgyvendinimui finansuoti priimamas Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatyme nustatyta tvarka.”): “9. Vandenilio tinklo infrastruktūros įrengimo ir vandenilio tinklo operatoriaus išlaidų, kai yra taikomas išlaidų paskirstymo per tam tikrą laikotarpį mechanizmas, taip kaip numatyta šio straipsnio 8 dalyje ir Reglamento (ES) 2024/1789 5 straipsnio 3 dalyje, finansavimui, teisės aktų nustatyta tvarka gali būti taikomos finansavimo užtikrinimo priemonės (valstybės garantija, laidavimas, turto įkeitimas ir kitos priemonės). Sprendimas suteikti valstybės garantiją dėl paskolos vandenilio tinklo infrastruktūros įrengimo ir vandenilio tinklo operatoriaus išlaidoms finansuoti priimamas Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatyme nustatyta tvarka. ” Papildomai pažymėtina, kad nors Reglamento 2024/1789 5 str. yra nuostata, kad “valstybės narės gali leisti

	priemonės yra laikomos <i>valstybės pagalba</i> ir joms taikomos valstybės pagalbos taisyklės, įskaitant privalomą reikalavimą notifikuoti Europos Komisijai pagal SESV 108 straipsnį ir sulaukti jos patvirtinimo. Tad VĮ projekto 13 straipsnio 9 dalies nuostatas siūlome patikslinti iš esmės, papildomai jas suderinus su Finansų ministerija.	<i>vandenilio tinklo operatoriams vandenilio tinklo išlaidų grąžinimą paskirstyti per tam tikrą laikotarpį taikant vandenilio tinklo prieigos tarifus“</i> , tačiau valstybės narės gali pasirinkti ir netaikyti tokio mechanizmo, tad numčius šiame Vandenilio įstatymo straipsnyje tokią galimybę ir procedūrą, kaip tai būtų atliekama, atsiranda aiškumas tiek Tarybai, tiek ir kitoms valstybės institucijoms, kokia tvarka būtų priimamas toks sprendimas dėl finansavimo užtikrinimo priemonių.
4.	20. Atsižvelgiant į 9 pastabą, siūlome patikslinti VĮ projekto 16 straipsnio 1 ir kitose dalyse vartojamą formuluotę „ <i>Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka</i> “ pagal Rekomendacijų 76 punkto reikalavimus. Ši pastaba aktuali ir kitiems VĮ projekto straipsniams.	Atsižvelgta iš dalies. Pakeista į “Civilinio kodekso ir Žemės įstatymo nustatyta tvarka”.
5.	21. Siūlome patikslinti VĮ projekto 16 straipsnio 4 dalies nuostatas, nurodant, <i>kaip nustatoma kokio dydžio kompensacija mokama</i> , kai nuostoliai patiriami tiek dėl servituto, tiek dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo – ar mokama ta, kuri <i>didesnė</i> , ar <i>mažesnė</i> , ar kt.	Atsižvelgta iš dalies. Tekstas pataisytas ir suderintas su Aplinkos ministerija: “4. Kai toje pačioje teritorijoje nuostoliai patiriami tiek dėl servituto nustatymo, tiek dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo, mokama kompensacija už servituto nustatymą, o jeigu dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo patiriamų nuostolių dydis, apskaičiuojamas šio straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka, viršija kompensacijos už servituto nustatymą dydį, papildomai atlyginamas šių dydžių skirtumas. Kai toje pačioje teritorijoje nuostoliai patiriami tiek dėl servituto nustatymo, tiek dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo, mokama viena iš kompensacijų. Tais atvejais, kai toje pačioje teritorijoje nuostoliai dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo ar servitutų nustatymo buvo atlyginti, kompensacija dėl naujai taikomų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų

		taikymo ar servituto nustatymo mažinama anksčiau atlygintų nuostolių dalimi.”
6.	24.2. 17 straipsnio 5 dalies 2 punkte vartojama formuluotė „ <i>elektroninių ryšių priemonės</i> “ (kuri nėra oficialiai apibrėžta, todėl jos turinys nėra visiškai aiškus) turėtų būti patikslinta, nurodant bent vieną priemonę (jos pavyzdį), kuri turima omenyje.	Neatsižvelgta. Elektroninių ryšių sąvoka yra apibrėžta LR elektroninių ryšių įstatymo 3 str.: „11. Elektroniniai ryšiai – <i>signalų perdavimas laidinėmis, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis.</i> ” Be to, išsireiškimas „ <i>elektroninių ryšių priemonės</i> ” yra naudojama LR elektros energetikos įstatyme, LR gamtinių dujų įstatyme. Taip pat yra gauta Teisingumo ministerijos pastaba, kad pavyzdžiai įstatymuose neturėtų būti teikiami.
7.	24.3. 17 straipsnio 5 dalies 4 punkte vartojama formuluotė „nėra laiku ir tinkamai atsiskaitęs“ gali būti interpretuojama skirtingai (pavyzdžiui, <i>pavėlavus vieną dieną</i> jau būtų laikoma, kad atitinka šią formuluotę), todėl siūlome nurodyti protingą terminą.	Atsižvelgta iš dalies. Tekstas pakoreguotas referuojant ne į konkretų terminą, o į sutarties sąlygas, kuriose ir būna detalizuojami atitinkami atsiskaitymų klausimai.
8.	24.6. 17 straipsnio 11 dalies nuostatos turėtų būti patikslintos, nurodant, <i>kokia tvarka</i> privaloma atlyginti nuostolius.	Neatsižvelgta. Analogiška nuostata yra Gamtinių dujų įstatymo 15 str.
9.	25. Siūlome papildomai įvertinti, ar VI projekto 18 straipsnio 4 dalies nuostatos tinkamai užtikrina, kad nebūtų eksploatuojami netinkami vandenilio statiniai ir (ar) vandenilio įrenginiai, pavyzdžiui, praktikoje formaliai procedūros gali būti <i>užbaigtos</i> , bet pagal jų rezultatas gali nebūti <i>teigiamas</i> .	Neatsižvelgta. Statybos įstatymo 2 str. yra nustatyta, kad “7 ¹ . Deklaracijos apie statybos užbaigimą tvirtinimas – dalis statinio statybos užbaigimo procedūros, per kurią statinio projekto (jo dalies) ekspertizės rangovas, turintis teisę būti ypatingojo ar neypatingojo statinio projekto (jo dalies) ekspertizės rangovu, ar statinio (jo dalies) ekspertizės rangovas, turintis teisę būti ypatingojo ar neypatingojo statinio (jo dalies) ekspertizės rangovu, savo ekspertine išvada pritaria statytojo (užsakovo) parengtai statinio užbaigimo deklaracijai, kuria deklaruojama, kad pastatytas statinys atitinka statinio projektą, normatyvinių statybos techninių dokumentų, normatyvinių statinio saugos ir paskirties dokumentų ir kitų teisės aktų reikalavimus.”

		Taigi statinio užbaigimo deklaracija gali būti pateikta tik tuo atveju, jeigu įrenginys yra saugus eksploatuoti. Kitaip tariant, statybos užbaigimo procedūra galima tik esant <i>teigiamam</i> proceso įvertinimui.
10.	27. Taip pat siūlome patikslinti VĮ projekto 20 straipsnio 4 dalies 3 punkto ir 6 dalies 4 punkto nuostatas. Pažymime, kad įstatymo lygmens teisės aktas yra skirtas bendriesiems principams ir esminėms bendro pobūdžio reguliavimo nuostatoms įtvirtinti, o poįstatyminiuose teisės aktuose šios nuostatos gali būti detalizuojamos, numatoma jų įgyvendinimo tvarka ir pan. Įstatymuose neturi būti įtvirtinamos procedūrinės ar pernelyg detalios nuostatos, nes tai sąlygoja pernelyg dažną jų keitimą ir didėjančias teisėkūros apimtis. Todėl siūlome patikslinti nurodytą teisinį reguliavimą, atsisakant detalaus vardijimo, kas turi būti patvirtinta žemesnės galios teisės akte. Papildomai pažymime, kad VĮ projekto 20 straipsnyje nėra nurodyta, ar licencija išduodama per Licencijų informacinę sistemą, kitą valstybės informacinę sistemą ar registrą, ar vadovaujantis Europos Sąjungos teisės aktų arba jų įgyvendinamųjų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimais kitais būdais.	Atsižvelgta iš dalies. 20 ir 21 straipsnio nuostatos pakoreguotos pagal pateiktą pastabą. Taip pat 57 straipsnis papildytas nuostatomis apie 20 ir 21 straipsnio atskirų punktų įsigaliojimo naują redakciją nuo 2027 m. lapkričio 1 d. Projekto 20 straipsnyje nenurodyta, ar licencija išduodama per Licencijų informacinę sistemą. Manome, kad šiuo aspektu 20 straipsnis netikslintinas. Šiuo metu Taryba, gavusi iš pareiškėjo paraišką ir dokumentus, parengia ir pateikia atitinkamą medžiagą sprendimui priimti, priimtą sprendimą užregistruoja Tarybos dokumentų tvarkymo sistemoje, o atitinkamus duomenis apie licenciją įveda į licencijų informacinę sistemą, kaip to reikalauja Viešojo administravimo įstatymas. Tačiau duomenų įvedimas po to, kai priimtas sprendimas, netolygus teiginiui, kad tai ir yra pati licencija ar kad duomenų įvedimas tolygus licencijos išdavimui.
11.	28. Pažymime, kad VĮ projekto 20 straipsnio 5 dalies nuostatose vartojamos formulotės „asmuo yra <i>paskirtas</i> vandenilio perdavimo tinklo operatoriumi“ ir „asmuo yra <i>paskirtas</i> vadovaujantis atitinkamai šio įstatymo 28 ar 29 straipsniu“ neatitinka šių formuluočių turinio, nes paskyrimas paprastai suprantamas kaip veiksmas, kuriuo asmuo, įstaiga ar institucija oficialiai įpareigojami atlikti tam tikrą užduotį, pareigas ar jiems suteikiami įgaliojimus. Paprastai toks įpareigojimas išreiškiamas atskiru teisės aktu (Vyriausybės nutarimu, ministro įsakymu ar pan.), kuriame aiškiai nurodomas subjektas, kuris įpareigojamas, ir jam paskirtų įpareigojimų apimtis. VĮ projekto 28 ir 29 straipsniuose vartojama formulotė dėl <i>paskyrimo</i> susijusi su jam suteikiama licencija, bet ne atskiru paskyrimu ar įpareigojimu, juo labiau, kad iš šių nuostatų	Neatsižvelgta. Direktyva (ES) 2024/1788 (71 straipsnis) numato atskirą procedūrą vandenilio sistemų operatorių paskyrimui (įskaitant ir vandenilio perdavimo tinklo operatoriaus). Vandenilio rinka yra besivystanti, vandenilio tinklai pradedami vystyti nuo nulinės stadijos, tad operatoriaus paskyrimas suteiktų pagrindą asmenims vystyti infrastruktūrą (atlikti tinklo projektavimą, atlikti poveikio aplinkai vertinimą, įsigyti įrangą, atlikti tinklo statybos darbus), tam reikalingos didžiulės pradinės investicijos; nesant valstybės įpareigojimo ir atitinkamo įmonės statuso, suteikiančio teisę ateityje vykdyti

	galima suprasti, kad Taryba paskiria 28 ir 29 straipsniuose minimus operatorius. Būtina iš esmės patikslinti tiek VĮ projekto 20 straipsnio 5 dalį, tiek 28 ir 29 straipsnių nuostatas.	vandenilio perdavimo veiklą ir tokį tinklą vystyti, nebūtų įmanoma užsikrinti tokios infrastruktūros finansavimą iš finansinių įstaigų. Tuo tarpu pagal šiuo metu galiojančią praktiką, licencija suteikiama asmenims, kurie turi pakankamus technologinius, vadybinius ir finansinius pajėgumus, technologinis pajėgumas vertinamas tik tuo atveju, jeigu asmuo turi infrastruktūros nuosavybės teises. Tad šiuo atveju, kai dar nėra pastatyta infrastruktūra, tačiau yra būtinas įpareigojimas ją vystyti, įstatymo projekte pasirinkta operatoriaus paskyrimo koncepcija, kaip kad yra numatyta ir aukščiau nurodytoje Direktyvoje. Papildomai pažymėtina, kad vandenilio perdavimo tinklo operatoriaus procedūros reglamentavimo nuostatos buvo papildomai atskirai suderintos su Taryba.
12.	32. Atkreipiame dėmesį, kad trūksta teisinio aiškumo, kaip būtų taikomi VĮ projekto 22 straipsnio 5 dalies 3 punkte ir 23 straipsnio 4 dalies 3 punkte dėstomi reikalavimai fiziniam asmeniui, jeigu asmuo turi dvigubą pilietybę – tiek Lietuvos Respublikos, tiek ir keliančių grėsmę valstybių. Siūlome papildomai įvertinti šiuo aspektu.	Neatsižvelgta. Įvertinus tai, kad vandenilio infrastruktūra yra kritinė energetikos infrastruktūra, ir siekiant valdyti rizikas, įstatymo projekte nesiūloma numatyti išimčių dvigubą pilietybę turintiems asmenims.
13.	37. Pažymime, kad VĮ projekto 36 straipsnio 5 dalies nuostatos, susijusios su Europos mokslo patariamiosios tarybos teisėmis ir pareigomis yra Europos Sąjungos lygmens nuostatos, t.y. ne šio teisės akto dalykas, todėl siūlome jų atsisakyti.	Neatsižvelgta. Aptariama nuostata neįtvirtina naujų Europos mokslo patariamiosios tarybos klimato kaitos klausimais teisių ar pareigų ir nereglamentuoja jos kompetencijos. Ši nuostata perkelia Direktyvos 55 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos nuostatas, nustatančias Tarybos pareigą, vertinant jungtinius scenarijus, atsižvelgti į Europos mokslo patariamiosios tarybos klimato kaitos klausimais nuomonę, jeigu tokia nuomonė yra pateikta. Manytina, kad nuoroda į Europos mokslo patariamiosios tarybos teisę pateikti nuomonę yra neatsiejama šios pareigos taikymo sąlyga ir būtina siekiant

		tinkamai perkelti atitinkamą Direktyvos nuostatą bei užtikrinti jos aiškų taikymą.
14.	38. VĮ projekto 36 straipsnio 8 dalies nuostatos stokoja teisinio aiškumo dėl atitikties Reglamento (ES) 2024/1789 nuostatomis. Atkreipiame dėmesį, kad iš Reglamento (ES) 2024/1789 nuostatų <i>expressis verbis</i> ministerijai, <i>politiką formuojančiai institucijai</i> ar kitai <i>atsakingai institucijai</i> neišplaukia pareiga nagrinėti ir vertinti dešimties metų tinklo plėtros planus, teikti nuomonę Tarybai ir dar tam tikrais specifiniais klausimais. Siūlome aiškiai pagrįsti, iš kokio teisės akto kyla ši pareiga ir koku pagrindu pavedimas suteiktas minimoms dviem ministerijoms arba šių nuostatų atsisakyti.	Neatsižvelgta. Direktyvos 55 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad dešimties metų tinklo plėtros plano atitiktį Reglamento (ES) 2021/1119 poveikio klimatui neutralumo tikslui, Nacionaliniam energetikos ir klimato srities veiksmų planui bei integruotoms nacionalinėms energetikos ir klimato srities pažangos ataskaitoms vertina („išnagrinėja“) kompetentingos nacionalinės institucijos, kurios gali pateikti reguliavimo institucijai pagrįstą nuomonę. Įstatymo projekte ši funkcija priskiriama Energetikos ministerijai ir Aplinkos ministerijai dėl atitinkamų kompetencijų.
15.	40. Atkreipiame dėmesį, kad VĮ projekto 38 straipsnio nuostatos iš esmės stokoja teisinio aiškumo. Abstrakčios 38 straipsnio nuostatos dėstomos tarsi reglamentuotų infrastruktūros finansavimą iš <i>Europos Sąjungos pusės</i>, tačiau Lietuvos Respublikos teisės aktai galioja ir taikomi <i>Lietuvos Respublikos teritorijoje</i>, tad nuostatos turėtų atspindėti pagrindines nuostatas, kaip užtikrinamas finansavimas iš Lietuvos pusės – kas aktualu Lietuvos institucijoms ir (ar) užtikrina jų bendradarbiavimą šiuo klausimu. Siūlome patikslinti.	Atsižvelgta iš dalies. Pakoreguotos Įstatymo projekto 38 straipsnio 2 dalies nuostatos, patikslinant, kad atitinkamos pareigos kyla vandenilio tinklo operatoriui, t.y. nacionaliniu lygiu. Kartu atkreiptinas dėmesys, jog atitinkamos nuostatos yra Direktyvos 59 straipsnyje ir todėl turi būti perkeltos.
16.	41. Siūlome patikslinti VĮ projekto 39 straipsnio nuostatas šiais aspektais: 41.1. 39 straipsnio 3 dalyje dėstomos nuostatos neišplaukia iš Reglamento (ES) 2024/1789 ir iš esmės neatitinka jo nuostatų – jo nuostatose dėl veiklų ir turto atskyrimo iš esmės kalbama apie <i>turto atskyrimą apskaitos prasme</i>, bet ne fizinio turto atskyrimą, dalinant turtą ir perduodant jo nuosavybės teises naujam savininkui, kas yra siūloma VĮ projekte. Siūlome patikslinti.	Neatsižvelgta. Direktyvos (ES) 2024/1788 nuostatos dėl nuosavybės atskyrimo reikalauja užtikrinti, kad perdavimo tinklo operatorius būtų nepriklausomas ir galėtų vykdyti jam pavestas funkcijas, užtikrinant veiklų atskyrimą, priimamų sprendimų nepriklausomumą. Šia nuostata siekiama užtikrinti, kad kartu su perduodamos infrastruktūros nuosavybės teisėmis naujam savininkui pereitų ir su jos eksploatavimu susiję leidimai bei žemės naudojimo teisės ir pareigos (Direktyvos 8 str. 11 dalis). Priešingu atveju, nebūtų užtikrinta galimybė naujam

		perdavimo tinklo operatoriui savarankiškai, teisėtai ir nepertraukiamai vykdyti jam pavestų funkcijų, todėl nebūtų tinkamai įgyvendintas Direktyvoje (ES) 2024/1788 įtvirtintas veiklos rūšių atskyrimo tikslas. Direktyvos preambulėje (71) nurodyta, kad nepriklausomo sistemos operatoriaus ar nepriklausomo perdavimo operatoriaus sprendimų visapusiškas veiksmingumas turi būti užtikrinamas specialiomis papildomomis taisyklėmis, o veiksmingas veiklos rūšių atskyrimas turi būti grindžiamas organizacinėmis ir kitomis priemonėmis, užtikrinančiomis operatoriaus nepriklausomumą.
17.	43. Siūlome patikslinti VĮ projekto 41 straipsnio nuostatas: 43.1. 41 straipsnio 1 dalyje vartojamą formuluotę „turto <i>nuosavybę</i>“, kuri VĮ projekte nėra vartojama (vartojama „turto bazė“ ar kt.).	Neatsižvelgta. Šiuo atveju įstatymo projekte yra pažodžiui perkeltas Direktyvos 46 straipsnio 1 dalies tekstas: <i>“Tomis taisyklėmis neturi būti nustatoma pareiga skirstymo sistemos arba vandenilio skirstymo tinklo <u>turto nuosavybę</u> atskirti nuo vertikaliai integruotos įmonės”</i>. Atitinkama formuluotė naudojama ir GDĮ 43 str. 1 d. <...>. Ši nuostata nereiškia pareigos skirstymo sistemos turto nuosavybę atskirti nuo vertikaliai integruotos įmonės.“. Pastaboje minima sąvoka „turto bazė“ šiame kontekste nėra tinkama, nes energetikos reguliavimo srityje ji vartojama kalbant apie reguliuojamo turto bazę apskaičiuojant leistiną investicijų grąžą, o ne apie nuosavybės santykius. Todėl sąvokos „turto nuosavybė“ pakeitimas į „turto bazę“ pakeistų nuostatos teisinį turinį ir neatitiktų Direktyvos (ES) 2024/1788 46 straipsnio 1 dalies.
18.	43.2. 41 straipsnio 2 dalies 2 punktas yra itin deklaratyvaus pobūdžio ir stokoja teisinio aiškumo, ko tiksliai reikalaujama ir kaip (kokiomis priemonėmis) vandenilio skirstymo tinklo operatorius tai gali užtikrinti.	Neatsižvelgta. Nuostata perkelta iš Direktyvos, kurios 46 str. 2 d. a punkte numatyta: <i>„imamasi tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad į asmenų, atsakingų už skirstymo sistemos operatoriaus arba vandenilio skirstymo tinklo</i>

		<i>operatoriaus valdymą, profesinius interesus būtų atsižvelgiama taip, kad jie galėtų veikti nepriklausomai“.</i>
19.	43.3. 41 straipsnio 2 dalies 3 punkte ir 42 straipsnio 2 dalies 3 punkte vartojama formuluotė „netiesiogiai reglamentuojamos“ yra teisiškai ydinga, nes prieštarauja teisėkūros aiškumo principui, pagal kurį teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti <i>logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas</i> . Atsižvelgiant į tai, teisinis reguliavimas visais atvejais turėtų būti tiesiogiai suprantamas, juo labiau, kad minimame 7 straipsnio 6 dalyje yra išdėstytos Tarybos, o ne patronuojančios įmonės ekonominės ir valdymo priežiūros, teisės ir pareigos. Siūlome iš esmės patikslinti šią nuostatą.	Atsižvelgta iš dalies. Atkreiptinas dėmesys, kad šiuo atveju yra perkeltos Direktyvos 46 straipsnio 2 d. c punkto nuostatos. Be to, atitinkama formuluotė perkelta ir yra naudojama ir GDĮ 43 str. 2 d. 3 p. Tačiau patikslintos 41 str. 2 d. 3 p. ir 42 straipsnio 2 dalies 3 punkto nuostatos, konkretizuojant VĮ 7 str. 6 dalies punktus.
20.	43.4. 41 straipsnio 2 dalies 3 punkto du paskutiniai sakiniai ir 42 straipsnio 2 dalies 3 punkto paskutinis sakinytis tikslintini redakciniu ir stiliaus aspektu, nes trūksta teisinio aiškumo, kaip <i>įsiskolinimų ribos yra privalomos; kaip sprendimai viršija ar neviršija plano sąlygų</i> ir pan.	Neatsižvelgta. Įstatymo projekto 41 straipsnio 2 dalies 3 punkto nuostatos perkelia Direktyvos 46 straipsnio 2 dalies c punkto nuostatas.
21.	45. Atkreipiame dėmesio, kad VĮ projekto 45 straipsnio 2 dalies nuostatos turėtų būti papildytos, nustatant tikslų terminą, iki kada būtina viešai paskelbti pagrindines sąlygas ir tarifus (pavyzdžiui, <i>iki sausio 30 d.</i> ar kt.).	Neatsižvelgta. Pareiga viešai paskelbti siejama su sąlygų ir tarifų taikymo pradžia, o ne su konkrečia kalendorine data. Tokiu būdu užtikrinamas sąlygų ir tarifų viešumas bei išankstinis jų žinomumas visais atvejais, nepriklausomai nuo to, kada jie nustatomi ar keičiami. Atitinkamos datos galės būti nustatytos po įstatyminiuose teisės aktuose.
22.	46. Siūlome patikslinti VĮ projekto 52 straipsnio nuostatas, jas sukonkretinant. Iš Reglamento (ES) 2024/1789 nuostatų neišplaukia reikalavimas turėti kontaktinius punktus, tad teisinio aiškumo stokoja visos straipsnio išdėstymas – kas yra kontaktiniai punktai: atskiri juridiniai asmenys, jų padaliniai ar kt.; kokiose institucijose turi būti kontaktiniai punktai – tik Taryboje, ar ir vandenilio sektoriaus dalyvių struktūroje; ar yra punktų sistema – bendras kontaktinis punktas ir kiti punktai, ar kt.; kas yra subjektas, nurodytas Energetikos įstatymo 13 ¹ – bendras kontaktinis punktas, tiesiog kontaktinis punktas ar kt. Siūlome iš esmės patikslinti.	Neatsižvelgta. Reikalavimas turėti kontaktinius punktus nustatytas Direktyvos (ES) 2024/1788 8 ir 24 straipsniuose. Direktyvos 8 straipsnis numato, kad: “8. <i>Valstybės narės įsteigia arba paskiria vieną ar daugiau kontaktinių punktų. Tie kontaktiniai punktai, pareiškėjui paprašius, nemokamai konsultuoja pareiškėją ir sudaro palankesnes sąlygas visam leidimų vykdyti 1 dalyje nurodytą veiklą išdavimo procesui iki tol, kol užbaigusios procedūrą atsakingos institucijos išduoda leidimą. Per visą procesą iš pareiškėjo neturi būti reikalaujama kreiptis į daugiau kaip vieną kontaktinį punktą.</i> ”

	Direktyvos 24 straipsnyje yra numatyta pareiga valstybėms narėms įsteigti kontaktinius punktus (kitus kontaktinius punktus) taip pat ir virtuotų informavimui, t.y. <i>“Tokie bendri kontaktiniai punktai gali būti bendru virtuotų informavimo centru dalis ir gali būti tie patys subjektai kaip ir Direktyvos (ES) 2019/944 25 straipsnyje nurodyti bendri elektros energijos informacijos centrai”</i>. Vandenilio įstatymo projekto 52 straipsnyje taip ir yra numatyta: informacijos teikimui vartotojams – pavedama kontaktinio punkto funkcijas vykdyti VERT, o kontaktinio punkto funkcijas dėl leidimų išdavimo procedūrų yra pavedama vykdyti Lietuvos energetikos agentūrai. Manome, kad Vandenilio įstatymo 52 projektas pakankamai aiškiai nustato, kad yra dviejų tipų kontaktiniai punktai, aiškiai apibrėžia kiekvieno iš jų funkcijas atskirai ir nustato, kokios organizacijos turi vykdyti kiekvieno iš kontaktinių punktų funkcijas. Taip pat pažymėtina, kad minėtos organizacijos atitinkamas funkcijas jau vykdo: VERT teikia informaciją vartotojams, o Lietuvos energetikos agentūra – konsultuoja pareiškėjus ir prižiūri leidimų išdavimo procesų trukmę (žr. LR atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo 15-1 str., 16 str. 9 dalis).
--	---